Kalvø

Helt inde i bunden af Genner Fjord ligger Kalvø. Det er en lille ø forbundet med fastlandet med en dæmning. Oprindelig hed den efter sigende Kalø. Det ekstra "v" sneg sig ind, fordi skiltemaleren fik betaling for antallet af bogstaver, og lidt havde altså også ret den gang.
Uanset v'et er det et af Danmarks smukkeste naturområder og udlagt som vildtreservat. Der går sti hele øen rundt, og der ses ænder og andre vandfugle i hobetal langs de sivbevoksede bredder.

Der er forbavsende meget bebyggelse samt en velbesøgt kro med det prætentiøse navn "Kalvø Badehotel" helt herude for enden af landevejen i bunden af Genner Fjord. Det skyldes en foretagsom mand fra Aabenraa i sidste århundrede. Han var skibsreder og så store muligheder i den lille ø i fjorden. Der var nemlig dybt vand helt ind i bunden af fjorden, så han byggede et skibsværft. At det ikke blev i Aabenraa, skyldtes byens høje prisniveau, og det førte til en meget stor arbejdsplads på den lille ø, der ellers kun blev brugt til græsning af kreaturer. Den fremsynede agent Jørgen Brun startede sit skibsværft i 1847, og det var med smedje, arbejderboliger og stor bedding.

Jørgen Brun byggede tremastede sejlskibe til fart på verdenshavene, og på et tidspunkt var værftet det største skibsværft udenfor København. Første nybygning fik navnet "Calløe", og det er da muligt, man stavede øens navn sådan den gang. I 1856-57 byggede skibsrederen Danmarks største handelsfartøj, en tremastet fuldrigger, men desværre gik det ikke i længden for den initiativrige mand, og den tyske "besættelse" efter 1864 gjorde det ikke lettere. Strandinger på Læsø og andre omstændigheder gjorde, at træskibsbyggeriet ophørte i 1870.

Men det er altså de gamle skibsværftsbygninger, man ser på Kalvø, og der er også rester af beddingen lige ved siden af den nordligste bådebro. Indtil for få år siden var der et lille skibsværftsmuseum i et af de gamle værftshuse, men desværre kunne museet ikke løbe rundt, så nu er klenodierne flyttet til museet i Runde Mølle, fire kilometer fra Kalvø.

Bådebroerne ejes af Miljøministeriet, som udlejer pladserne til sejlklubben og bådelauget, og der er fint samarbejde medlemmerne imellem. Alle skal yde 10 timers "pligtarbejde", men det falder ikke svært, og en rigtig havnefoged er der ikke brug for. Man erlægger havnepenge i en kuvert i havnehuset, og kan man ikke lægge lige penge, kommer et klubmedlem med byttepenge senere på aftenen.